Dosarul nr. 4-23173228-12-4-05122023 (4-3877/2023)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 februarie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Vladislav Negru
Grefier - Vera Railean
În lipsa:
Agentului constatator - Grigore Stoian
Făptuitorului - Iurie *****

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională în privinţa lui ***** **Iurie Ion**, *a.n. *****, IDNP *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, -

a c o n s t a t a t:

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 18.11.2023, ***** **Iurie Ion**, *a.n. *****, IDNP *****, este învinuit de faptul neexecutării hotărârii Judecătoriei Căuşeni, sediul Central nr. ***** din 30.12.2020.*

În legătură cu faptele nominalizate, executorul judecătoresc Grigore Stoian, a constatat că în faptele lui ***** **Iurie Ion** există elementele contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) al Codului Contravenţional al RM, fiindu-i întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 18.11.2023.

În ședință de judecată agentul constatator – executorul judecătoresc Grigore Stoian și persoana în privința căruia s-a pornit procesul contravențional - *** Iurie Ion**, nu s-au prezentat, fiind legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată fapt confirmat prin avizele anexate la dosar (f.d.22). Totodată de către executorul judecătoresc Grigore Stoian a fost depusă cerere de examinare în lipsă (f.d. 24).

Prin prisma art. 455 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de

judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional al RM, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a respinge demersul înaintat, a anula procesul-verbal ca neîntemeiat şi a înceta procesul contravențional, din următoarele considerente.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: (1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea

învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central nr. ***** din 30.12.2020, s-a hotărât de a încasa de la ***** **Iurie Ion** în beneficiul OCN „*****” SRL, datoria în sumă de 16 540, 69 lei.

Ulterior, la caz a fost emis și Titlul executoriu nr. ***** din 30.12.2020 (f.d.4).

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, executorul judecătoresc Grigore Stoian având la bază hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central nr. ***** din 30.12.2020 a intentat procedura de executare nr. *****.

Urmare, în scopul asigurării documentelor executorii, la 25.02.2021, executorul judecătoresc Stoian Grigore a emis o încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a aplicat sechestru pe bunurile imobile și mobile ale făptuitorului (f.d.17).

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, *obiectul juridic nemijlocit* al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar *obiectul juridic special* îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată prin ne întreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie

să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului de comitere a contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM.

Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanța de judecată constată că, o mare parte din circumstanțele descrise de către executorul judecătoresc în procesul-verbal cu privire la contravenție nu au nici un suport probator, cum ar fi faptul comunicării debitorului

a acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare și somarea acestuia de a se prezenta la sediul executorului judecătoresc.

Mai mult decât atât, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea documentului executoriu nu s-a stabilit, instanța de judecată atestând în această privință că, în lipsa unor bunuri mobile sau imobile, dar și a mijloacelor financiare suficiente pe cardurile bancare, aceste acțiuni ale executorului judecătoresc nici nu puteau să fie succedate de vreun rezultat, agentul constatator urmând să întreprindă alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul dispune de careva mijloace financiare, și cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei a vreo unui înscris care ar confirma posibilitatea reală a făptuitorului de a executa hotărârea instanței de judecată integral.

Prin urmare, în cadrul procesului contravențional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar deține careva venituri însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

Instanța elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, măsuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus încasarea datoriei.

În condițiile în care, materialele cauzei relevă că ***** **Iurie Ion** nu dispune de active patrimoniale libere, sau de alte venituri care i-ar permite acoperirea plăţilor specificate în documentul executoriu, în situaţia în care agentul statului nu a demonstrat că debitorul ar avea careva active care ar permite executarea documentului executoriu şi pe care le-ar tăinui, cu intenția de a nu executa documentul executoriu, în condițiile în care la dosar nu sunt probe că executorul

judecătoresc ar fi încercat să execute silit documentul executoriu prin vânzarea sau valorificarea bunurilor ce aparțin debitorului, iar ultima s-ar fi eschivat de la obligațiile ce-i revin în cadrul acestor acțiuni sau ar fi perturbat acțiunile executorului judecatoresc, în situaţia în care probele cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată denotă că neexecutarea hotărârii se datorează insuficienței activelor patrimoniale în patrimoniul debitorului şi nu acțiunilor intenționate ale debitorului procedurii de executare, deoarece componența de contravenție stabilită de art. 318 alin. (1) CC incriminează neexecutarea intenţionată, adică o neexecutare care poate fi imputată conduitei debitorului, instanţa de judecată apreciază că în speţă în faptele lui ***** **Iurie Ion** nu sunt întrunite semnele şi elementele componenţei de contravenţie stabilită de art. 318 alin. (1) CC.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului ***** **Iurie Ion** în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârşi fapta contravențională.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30*).

La caz, instanța de judecată reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina făptuitorului, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravențional al RM, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional al RM, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Art. 445 alin.(1) Cod contravenţional prevede că, *„**neconsemnarea** în procesul-verbal cu privire la contravenţie (...) **a circumstanţelor comiterii** şi **încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite** şi **a datei comiterii acesteia**, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, **atrage nulitatea absolută a procesului-verbal**”*, iar **alin.(2) acelaşi articol** prevede că, *„**celelalte încălcări** ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie **doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei**”*.

Art. 374 alin.(2) Cod contravenţional stipulează că *„**procesul contravenţional** este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, **având ca scop** constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei”*, iar **alin.(2^1) acelaşi articol** stipulează că *„**procesul contravenţional** începe de drept **din momentul sesizării** sau **al autosesizării** agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei”*.

Alin.(3) articolul precitat stipulează că *„**procesul contravenţional se desfăşoară** pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte”*.

Reieşind din conţinutul ***procesului-verbal cu privire la contravenţie, nr. ***** din 18 noiembrie 2023, întocmit de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore, în privinţa lui ***** Iurie Ion*** (f.d.-2), instanţa de judecată ajunge la concluzia că acesta nu corespunde exigenţelor legale analizate supra din următoarele considerente:

1) **nu sunt precizate faptele contravenţionale, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice**, şi anume:

a) când concret a refuzat executarea hotărârii instanţei de judecată şi prin ce se exprimă acest refuz;

b) cum a ajuns la concluzia că acesta intenţionat n-a executat hotărârea ori s-a eschivat de la executarea acesteia şi prin ce se confirmă acest raţionament al său;

2) nu este precizată încadrarea juridică concretă a faptelor, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei, invocând fapte care-s prevăzute nu numai de dispoziţia art. 318 alin.(1) Cod contravenţional, dar şi de dispoziţia art. 319 alin.(1), (2) Cod contravenţional, fără a le imputa în modul corespunzător.

Deci, inacţiunile contravenientului ***** **Iurie Ion** nu constituie contravenţia prevăzută de art. 318 alin.(1) Cod contravenţional.

În aceste circumstanţe, reieşind din cele analizate supra, instanţa de judecată consideră că **n-a fost probată comiterea contravenţiei menţionate** de către ***** **Iurie Ion**.

Prin urmare, **este necesar a anula** ***procesul-verbal, nr. ***** din 18 noiembrie 2023, cu privire la contravenţia prevăzută de art. 318 alin.(1) Cod contravenţional, întocmit în privinţa lui ***** Iurie Ion de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore***, cu încetarea procesului contravenţional intentat împotriva acesteia **din motivul *lipsei faptului contravenţiei*.**

Analizând, **procesul-verbal cu privire la contravenţie,** întocmit în privinţa lui ***** ***Iurie Ion*** de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore, sub aspectul **dreptului la un proces echitabil** şi **dreptului la apărare,** de care beneficiază orice persoană, conform **art. 6 CEDO**, **art. 20** şi **art. 26 din Constituţia Republicii Moldova**, instanţa de judecată consideră necesar a menţiona următoarele:

Sancţionarea pentru o contravenţie, conform jurisprudenţei CtEDO, este apreciată ca tragere la răspundere penală (**§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Ziliberberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00**) – *„Curtea notează preeminenţa acelor care sugerează că acuzaţiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deşi nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzaţiilor” aduse reclamantului, în sensul articolului 6 § 1 al Convenţiei”.*

În jurisprudenţa sa CtEDO, dezvoltând conţinutul abstract al acestei norme (**art. 6 CEDO**) a statuat că *„autorităţile naţionale trebuie să depună o maximă diligenţă cu privire la modul în care se face notificarea* ***„acuzaţiei către cel interesat, deoarece actul de acuzaţie are un rol determinant în procedura penală…”.***

Curtea consideră că, în materie penală, o informare **precisă** şi **completă** cu privire la faptele care se reproşează acuzatului şi a calificării lor juridice reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil şi că există o legătură evidentă între dispoziţiile **art. 6 § 3 lit. a)** şi cele din **art. 6 § 3 lit. b)** în sensul că ***dreptul de a fi informat*** cu privire la **natura** şi **cauzele acuzaţiei** trebuie privit în lumina ***dreptului*** recunoscut acuzatului ***de a-şi pregăti apărarea***.

Din acest punct de vedere **procesul contravenţional** în privinţa lui ***** **Iurie Ion** nu respectă rigorile mai sus enunţate, prin ce **afectează grav *dreptul la apărare*** al **acestuia**, care, din perspectiva celor analizate, până la moment **se află în imposibilitate absolută de a-şi exercita acest drept**, necunoscând ce încălcări concret i se reproşează de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Aceste omisiuni **atrag nulitatea absolută** a procesului-verbal cu privire la contravenţie nu numai din considerentul că a fost întocmit în lipsa lui ***** **Iurie Ion**, dar din conţinutul acestuia nu poate fi individualizată nici fapta ilicită, prin ce a fost afectat în mod esenţial şi iremediabil fondul cauzei.

Tot odată, în acelaşi context, instanţa de judecată consideră necesar a menţiona că, punându-l sub învinuire pe ***** **Iurie Ion** pe art. 318 alin.(1) Cod contravenţional, agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore, de asemenea, a ignorat prevederile legislaţiei civile şi dispoziţiile actelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, conform **art. 1 din Protocolul, nr. 4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale**, adoptată la 4 noiembrie 1950 la Roma, care a intrat în vigoare pentru Republica Moldova la 12 septembrie 1997, **art. 11 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice**, adoptat la 16 decembrie 1966 la New York, la care Republica Moldova a aderat la 28 iulie 1990, *„nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligaţie contractuală”,* or, în contextul art. 320 Cod penal, care prevede pedeapsă sub formă de închisoare pentru aceleaşi fapte prevăzute de art. 318 alin.(1) Cod contravenţional, **unicul temei de aplicare a răspunderii penale** este aplicarea sancţiunii contravenţionale pentru o faptă identică.

Aderând la Consiliul Europei şi la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, Republica Moldova şi-a asumat obligaţia de a garanta drepturile şi libertăţile proclamate de Convenţie pentru toate persoanele aflate sub jurisdicţia sa.

Constituţia Republicii Moldova stipulează în **art. 4 alin.(1),** că *„dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului se interpretează şi se aplică în concordanţă cu Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi cu celelalte tratate privitoare la care Republica Moldova este parte”,* iar

alin.(2) al articolului precitat prevede, că *„dacă există neconcordanţe între pactele şi tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte şi legile ei interne, prioritate au reglementările internaţionale”*.

Aceste dispoziţii constituţionale dau expresie unuia dintre principiile încrederii între statele comunităţii internaţionale: **respectarea cu bună-credinţă a obligaţiilor internaţionale** (***pacta sunt servanda***).

Carta O.N.U., reliefând ideea că statele membre se angajează să creeze condiţii necesare menţinerii justiţiei şi respectării obligaţiilor decurgând din tratate şi din izvoare ale dreptului internaţional, atribuie principiului ***pacta sunt servanda*** o semnificaţie mai largă, evaluându-l nu doar ca o regulă ce constă în obligaţia de a executa întocmai şi cu bună-credinţă clauzele unui tratat, dar şi de a îndeplini obligaţiile ce decurg pentru fiecare stat din izvoarele dreptului internaţional.

Prin **Hotărârea, nr. 55 „Privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituţie” din 14 octombrie 1999, Curtea Constituţională** a subliniat că, *„dacă există neconcordanţe între pactele şi tratatele internaţionale privind drepturile fundamentale ale omului şi legile interne ale Republicii Moldova, organele de drept sânt obligate să aplice reglementările internaţionale”*.

Din aceste considerente, **instanţa de judecată relevă** că <u>învinuirea</u> lui ***** **Iurie Ion** <u>i-a fost adusă</u> de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore <u>în contradicţie</u> cu art. 4 din Constituţia Republicii Moldova, art. 1 din Protocolul adiţional, nr. 4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, de aceia **o apreciază** drept <u>nefondată</u> şi <u>ilegală</u>.

Cert este faptul că, în virtutea unor **factori obiectivi** *(lipsa mijloacelor financiare)*, contravenientul ***** **Iurie Ion este în imposibilitate absolută de a executa o obligaţie civilă impusă lui printr-o hotărâre judecătorească**, or, de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, <u>n-a fost probat inversul</u>.

Prin urmare, **<u>procesul contravenţional,</u>** intentat în privinţa lui ***** **Iurie Ion** de către agentul constatator executorul judecătoresc Stoian Grigore, în conformitate cu art. 318 alin.(1) Cod contravenţional, **<u>este necesar de încetat</u>** din motivul ***lipsei faptului contravenţiei*** şi ***nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie***.

Tot odată, instanţa de judecată consideră necesar de a explica contravenientului ***** **Iurie Ion** că, în conformitate cu **art. 384 alin.(2) lit. u) Cod contravenţional,** *„persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională”*.

În baza celor expuse, conducându-se de **art. 462 Cod contravenţional**, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore privind tragerea la răspundere contravenţională a lui ***** **Iurie Ion**, *a.n. *****, IDNP ***** învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui ***** **Iurie Ion**, *a.n. *****, IDNP *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Procesul verbal cu privire la contravenţie nr. ***** din 18.11.2023, întocmit în privinţa lui ***** **Iurie Ion**, *a.n. *****, IDNP *****, potrivit semnelor contravenţiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) CC, se anulează.

A recunoaşte după ***** **Iurie Ion** dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Vladislav Negru**